

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ
ΤΟ ΛΑΪΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Το δ. κ. Δ. ΛΑΜΠΙΚΗ

Είναι «νύχτα βαρεία και σκοτάδι...». Είναι «βραδυά γεμάτη άρωμα, βραδυά γεμάτη μάγια». Και μέσα στον φόβον, στής νοσταλγίας και της άναπο- λήσεως της θαμπής άφες αλώνης γεμίζει από γλυ- κά τήν ψυχή σαν χαρωπή νότα μέσα σε κατανυξη- τού τραγουδάκι του δρόμου. Δεν μιλώ για την καντάδα... Δέν μιλώ για τον ύμνησο όσοι από τους 'Αθ. ναίους διανο- ομένους έγγραψαμε για την παλιά ζωή. Πρόκειται για τραγουδάκι του δρόμου, τη βροσιά του καυμού μας και τη θαλπωρή σε σβουσιμα- α αίσθημα. Μεμονωμένο ή άμαδικό, άρμονικό ή και λίγο παράτονο, είναι ή χα- ρωπή άκτίνα στην ψυχή μας. Τό άκούετε από μακριά τό παρακολουθήτε όσο ζυγώνετε, και τό ψιθυρίζετε όσο πού θα μακρύνει και θα ξεψυχισή στην τελευταία γωνία τό δρόμου. Και δέν είναι μονα- χά ό ψυχικός γλυκασμός τό λαϊκό τραγουδί, πού έτσι ή άλλωδώς μέσα στη νυχτερινή βαρεία άτμόσφαιρα σκορπί- ζει τον ρομαντισμό στην πετρή ζωή μας. Είναι και τό έμμετρο και μελωδικό ρεπορ- τάζ γύρω από τά γεγονότα της ήμέρας. Ξεκινεί από τό έπιθεωρησιακό θέατρο, και κάνει τό γύρο της 'Αθήνας από τό στόμα του νυχτερινού διαβάτη και άποθανατίσει τά έφήμερα γεγονότα και τό άποθνήσκοντα πού είναι πολύ ψηλά ή πολύ χαμηλά—αυ- τούδ που έκπροσωπούν την κοινωνία και την έποχή. 'Απ' αυτά τροποδοτείται τό τρα- γουδί και χάρις στο τραγου- δί τό βλέπουμε ως άσχημίες ή ως χαρές της ζωής.

Έτσι με τό λαϊκό τρα- γουδί πού τό μαθαίνουν όλοι πούδς λίγο πούδς πολύ, τραγουδοίμε την ιστορία της έποχής μας από κάθε περίο- δο κάθε έποχής. Και τό κά- θε νέο τραγουδί πού χειρο- κροτείται στο θέατρο και κάνει τη τζίρα του στη γει- τονιά με τό νυχτερινό μου- λωδό, παραδίδει τη θέση του στο νεότερο για να χαθή στα βήθη του χρόνου άν δέν τό περιμάζωψε ό συνθέτης του να τό κωδικοποιήση και να τό παραδώση στην ιστο- ρία. Τά λαϊκά αυτά τραγουδία πού έχουν και την ιστορική και τη λαογραφική τους ά- ξία δέν χάνονται σε τά πα- λιά. Τά φροντίζει ό σύγχρο- νος εκδότης και τά παραδίδει στο κοινόν «κτίμα του ές άεί». 'Ο έπιμελής συλλέκτης και εκδότης του λαϊκού τρα- γουδιού κ. Δημ. Περατζάκης πού συμπληρώνει τό έργον άλλων παλαιότερων μεγα- λων εκδοτών από τό Άλλι- βερο, δέν έργάζεται για έλ- λον έφήμερον όπως ίσως νομίζε. Μετά κομψά τό τραγουδία πού κυκλοφορούν σε χιλιάδες έδω και στής έπαρχίες με όλα τά νέα—κάθε βδομάδα νέα—τραγου- δία, γίνεται ό άποθησαυρι- στής ενός πνευματικού πλού- του πού αύριο θα έχη την άξία της έργασίας του Φω- ριέλ και Πόσωβ. Τό άπλό φυλλάδιο του Περατζάκη με τά έπίκαιρα τραγουδία πού άλλωστε διαβάζει και άπο- στηρίζει ή νεολαία θα έχη άργότερα τη χρησιμότητα ενός ιστορικού δοκουμέντου. 'Αν σήμερα άπλάδς μάς δια- σκεδάξει θα είναι αύριο τό έμμετρο χρονικό μιάς έπο- χής πού θα θυμάται πάντοτε με τό λαϊκό τραγουδί του ό όμου, όπως τώρα, όπως πάντα.

ΔΗΜ. ΛΑΜΠΙΚΗ

ΘΕΑΤΡΟ - ΓΡΑΜΜΑΤΑ - ΤΕΧΝΗ - ΖΩΗ

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΕΘΝΙΚΟΝ: ΑΙΜΙΛΙΑ ΓΚΑΛΟΤΤΙ

Κριτικό σημείωμα του κ. Β. ΣΑΜΠΑ

«Αν ή «Μίνα φόν Μπάρν- χελμ» υπήρξε ή πρώτη έθνι- κή κωμωδία των Γερμανών, ή «Αιμιλία Γκαλόττι» είναι ά σφαλός τό πρώτο δραματικό άριστούργημα του Λέσσιγκ. Και ήταν πολύ εύστοχη ή έ- κλογή της για τά έγκαίνια της βερνής περιόδου της έ- θνικής μας σκηνής. Με τό ά- νέβασμα της τραγωδίας αυ- τής τό 'Εθνικό ώλοκλήρωσε την γωνριάμα μας με τόν σημαντικό αυτό έκπρόσωπο και καινοτόμο του γερμανι- κού Παρανασοού της προσιλ- λερικής έποχής. Στο έργο αυτό ό θεατής δέν θα βρή τόν πλουσιομύθο, την συ- κλωνιστική δράση την συ- ναρπαστική πλοκή πού θα κρατήσει άμετάπειτον τό ένδιαφέρον του όπως θα ά- ελιούσε ή παλαιότερη κριτι- κή, έχει όμως άρχιτεκτονική άριότητα, και ώλοκληρωμέ- νος στη διαγραφή τους, τέ- λειους, χαρακτήρες. Οι άρ- χαιόι κλασικοί υπήρξαν οι μεγάλοι δάσκαλοι του Λέ- σσιγκ, χωρίς ώστόσο να φανή πούθεν ή επίδρασή τους, να πάρη δηλ. αυτή τόν χα- ρακτήρα της αντίγραφής.

«Ο Λέσσιγκ πήρε ένα πα- λιο ρωμαϊκό μύθο, τον με- τεσκεύασε άφαιρώντας του τό πολιτικό περιεχόμε- νο, και δίνοντας στην τραγω- δία πού έφτιασε μιά κάβαρη με- μόνο περιεχόμενο και στοι- χείο δράσης τό αίσθημα της οικουμενικής τιμής άνάμι- κη με ένα μίος ριζωμένο σε μιά πατρική καρδιά και άναρπιαμένο, φουντωμένο την τελευταία στιγμή στην ψυχή μιάς κόρης πού της σκότασαν με πολύ φανερό σκοπό τό άρραβωνιαστικό της και πού ζητά ή ίδια τον θάνατό της. 'Ωστόσο ή λύση πού μάς δίνει ό Λέσσιγκ γεννά μέσα στο πνεύμα του θεατή την εύλογη άπορία γιατί ό πατέρας παρασυρ- μένος από τις προτροπές μιάς έξαλλης, τη στιγμή έ- κεινη, κοπέλλας, της κόρης του, να σκότωση αυτήν αντί να σκότωση τόν αίτιο της δυστυχίας της, πούταν μαζί και ό άνθρωπος πού αλώνω- μίσους του. Και αυτό είναι τό μόνο άδύνατο σημείο του έργου. Κατά τά άλλα, είναι ένα δυνατό έργο χαρακτή- ραν με σαειπήθεια τεχνική και έξοχη ανάπτυξη του θέ- ματος πού συσφαιρείται άρ- μονικά με τούς χαρακτήρες αυτούς.

«Η ιστορία διαδραματίζε- ται στο μικρό πριγκιπάτο της Γκουαστάλλα. 'Ο άρχον- τας του τόπου, έρωτεύεται τρελλά μιά πανέμορφη μι- κρούλα όσπύ, την Αιμιλία Γκαλόττι, κόρη συνταμα- τάρχη πού δέ βρισκόταν σε τόσο καλές σχέσεις με τόν πριγκίπα. Η Αιμιλία όμως δέν τό άγαπά τόν άρχοντά της και έτοιμάζεται να παν- τρευθή τόν νεαρό κόμητα 'Αππιάνι. 'Επεμβαίνει όμως ή σκεπτική μορφή ενός άλ- λοκόλακα, τύπου 'Ιάγου άλ- λος έξείνηψ ψυχοσυνθέσεως και δολοφονείται ό νεαρός

κόνης. Η Αιμιλία μαντεύει τά πάντα και μισεί τώρα θανάσιμα. Παρασυρμένη από τό μίος αυτό, αλλά και φο- βισμένη για τό αύριο, πού έχοντας έμπιστοσύνη στον άδύναμο γυναικείο εαυτό της, ζητεί από τόν πατέρα της να την σώση μήγοντας τό φονικό μαχαίρι πού για άλλον ίσως προωριζότανε στο παρθενικό της στήθος. Κι' ό πατέρας ύπακούει κόβον- τας κατά την άμορφη έπιθα- νάγια φράση της κόρης του, ένα άλλοο τριαντάφυλλο προτού τό μαδηρή ή μπούρα.

«Η κ. Μαρία 'Αλκαίου μάς έδωσε στο μέρος της Αιμι- λίας όλο τό μέτρο του δραματικού της τάλεντου. 'Επαίει με δύναμη ένα ρόλο πού ώστόσο δέν ήταν αυτό πού άπόλυτα θα ταίριαζε στην καλλιτεχνική της ίδιο- συγκρασία. Θά προτιμού- σαμε να την βλέπαμε σε πε- ρισσότερες στιγμές σαν έ- κεινες του τέλους της β' πράξης, αλλά δυστυχώς δέν είχε άλλες τό έργο. Δίπλα του δ κ. Τ. Καραούσης ως πριγκίπισσα έπαίει εύγενικά, άνετα τόν μεγάλο τόν ρόλο.

Για τόν κ. Γληνό, θα εί- χαν να πούμε μονάχα αυτό: δέν θα μπορούσε, άσφαλώς, να φανταστεί έναν τελειό- τερο Μαρινέλλι ό Λέσσιγκ. 'Ο κ. Γαβριηλίδης μάς έπι- νάδωσε προχτές βράδυ κάτι από τά παλιά εκείνα ριγη- πού συγκλονίζανε τούς θεα- τούς στις μεγάλες δραματι- κές δημιουργίες του. Μας φάνηκε όμως κάπως άτυον, με κάποιο τράκ ίσως, ή τε- λειάτα μεγάλη στιγμή, του σκόταμού.

«Η κ. 'Αθ. Μουστράκη έπαίει περιφρημα. Η άρθρωσίς της τέλεια, ή δραματικές στιγ- μές της συγκλονιστικές, ή μητρική της άνησυχία συ- κληνικότητα και ή χειρονο- μία νης, ή κάθε κίνηση της άρμονία και ψυχή. Η δίσ Λέλα 'Ησασία στη μοναδική της έμφάνιση άφωγη, δραμα- τικότητα. Πολύ-πολύ καλός και ό κ. Μαλλιαγρός ως ζε- γγράφος Κόντι. 'Ο κ. 'Α. Δε- ληγιάννης εύγενικός και όρ- μωνικός μαζί κόντε 'Απ- πιάνι, δέν ξερω όμως, γιατί, κλεινώντας τά μάτια, νομίζε- πάς άκούγα διαρκώς τόν κ. Δ. Χόρν. Γενικά, ή δίδασκα- λία του κ. Π. Κατσέλη του θέ- ματος πού συσφαιρείται άρ- μονικά με τούς χαρακτήρες αυτούς.

Β. ΣΑΜΠΑΣ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ
'Απ' όλα τά περίπτερα
Τό ΝΕΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ
Περιέχει όλα τά τρα- γουδία των θεάτρων, βαριετέ και του Ραδιοφώνου

ΘΕΑΤΡΟΝ ΑΞΕΛ

(Λένορμαν 136)

ΜΕΓΑ ΒΑΡΙΕΤΕ

Καλλιτεχνική Διεύθυνσις: ΜΑΝΕΛΗ

Σύμπραξις: ΗΡΑΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ

Χορός-χορογραφία: ΜΑΓΚΛΕΡ

Τραγουδί: ΜΑΝΙΑ ΜΥΡΟΓΙΑΝΝΗ

'Ορχήστρα-τζάζ: ΡΙΤΣΙΑΡΔΗ - ΒΕΛΛΑ

ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΔΥΟ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

6 - 8 και 8 - 10

Η ΣΥΝΑΓΙΑ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ

ΣΑΜΑΡΤΖΗ: "ΜΑΡΙΑ ΠΕΝΤΑΓΙΩΤΙΣΣΑ,"

Στό άρχαιο 'Οδειο του 'Ηρώ- δου του 'Αττικού δόθηκε ή Ζη- κολοκαιρινή συναυλία της Κρα- τικής 'Ορχήστρας με διευθυντή τόν κ. Θ. Βυβαγιάνη. Τό πρό- γραμμα άρχισε με τόν 'Εξου- σιαστή των Σωτικών του We- βερ, ένα έργο καλά ένορχη- στρωμένο με ρυθμικές και με- λωδικές έναλλαγές, αλλά χωρίς καμιά ιδιαίτερη σημασία. Η όρχήστρα απέδωσε έντεχνα όλες τις μουσικές αναλαμπές του χα- ριτωμένου αυτού έργου, δη- μιουργώντας με την ήχητική της συνοχή και τις μεταπτώ- σεις των ήχητικων έντάσεων, ένα εύχάριστο άκουσμα, όπως άλλωστε μοναδικά άπαιτεί και τό έργο. Η «Μικρή νυχτερινή μουσική» του Mozart είναι ένα άνάλατρο μουσικό κομμάτι ά- χνημα πού οι λεπτεπίλετοι μελωδικοί του μύθοι συμπλη- ρώνονται με τέτοια λεπτομερή- γία, πού διαγράφουν μέσα στο βραδυνό φόντο ένα φαντα- στικό άριστοτεχνικό μουσικό ά- βουούρημα, ύμνησις τέχνης. Είναι ένα έργο πού άντιπρο- σωπεύει άπόλυτα την τεχνική ώριμότητα του Mozart. Στο έργο αυτό τά θέματα, οι άνα- πτώσεις, οι παραλλαγές, τά με- λωδικά έφευρήματα και γενι- τικά ή φόρμα βρίσκεται σε ή- περτέλεια τάξη και μεθοδικό- τητά. Για τόν έκτέλεση πιστεύω ότι τό 1ον μέρος ήταν λίγο σκληρό και ότι τό 2ο ήθελε γοργότερη ρυθμική άγωγή. 'Ε- χοντας κι' αυτές άκόμη τις έπι- φυλές μουρδύ να πω ότι ένα μιά τά στοιχεία χαρακτήριζαν μιά ποιητικώτατη έρμηνεία πού ή φωτεινή διαδρομή τών κεν- τρικών θεμάτων και τών άνα- πτώσεων τους, έδωσαν σ' όλο τό έργο ένα πνευματικό θύμα- τος άστάθμιστο και γρησινικό. Είναι πρόδηλη ή πρόθεση του Λαυράγκα να δώσει στο 'Πρε- λούδιο και Φούγκα' ήρωϊκό χαρακτήρα μιά και τό άπαιτεί και τό θέμα της Φούγκας του, πού να κληρονομή από τό λαϊκό τραγουδί «Κάτω στού Βάλτο» τά χωριά. Χωρίς άντιγωνίες, έντολο ό καθένας διακρίνει τη σπουδαιότητα χιουμοριστική διά- θεση του συνθέτη, πού θέλει να δώσει ελεύθερη μορφή στη σύνθεσή του. Σάν έργο όμως άρχιστοκό όστερεί και μάλιστα από τόν ένορχηστρωτική άπο- ψή. Σε πολλά σημεία δέν σα- νάγει και σ' άλλα άκόμη άκού- γεται σαν μπάνα ίδιος με ή κατάχρηση τών κορυφών. Συ- κλονιστική αόθητική ψυχογρα- φία του C. Franck ή συμφο- νία του σε Re έλασσον. 'Όλες οι νοσταλγίες, οι πόνοι, οι διωγμοί άναταράζουν τη μη- στικώτατη χριστιανική ψυχή τό μουσικού ιεροφάντη, πού με πάθος άπέλειδο έσοπά έ- συγκρατημένους μουσικούς όλο- φημούς ζητώντας τη γαλήνη και τη λύτρωση από τό ύψιστο Φως της Χριστιανισμίνης. Στην άρχιτεκτονική κατασκευή της μοναδικής του συμφωνίας άκο- λουθεί τόν τύπο της «κυκλικής φόρμας», δηλ. της φόρμας έ- κεινης, σύμφωνα με την όποια όλα τά βασικά θέματα του έρ- γου έχουν μεταξύ τους ένιαία λογική και συναισθηματική συ- γκρότηση. Τά θέματα αυτά έμ- φανίζονται σ' όλα τά μέρη του έργου, καθιστώντας έμμονη τη κεντρική συναισθηματική του ιδέα και δημιουργώντας μ' αυτό τόν τρόπο μιά ύποτυπώδη συ- ναισθηματική ένότητα και λο- γική σαφήνεια. 'Ο κ. Βοβα- γιάννης με μιά άξιόλογη ψυ- χολογική διάθεση μάς άπεκά- λυψε με τούς έκτυφλωτικούς προ- βολείς της καλής έρμηνείας όλων τούς μουσικούς εσωτέρους κό- σμους του μουσικού μύστου. Σε γε- νικώτατες γραμμές ή ήχητική ένοσλοπία της όρχήστρας με τις έναλλαγές, τις αύξήσεις με τόν έντάσεων και την πραγματική ρυθμική ύπόσταση του έργου, άνεστίλωσαν ένθετα όλο τό μου- σικό και ψυχικό Μουσολείο του C. Franck.

«Η έκμετάλλευσις του πνεύ- ματος της έποχής, πού τό σφι- γομέτρησε ή άναβίωση τών ελ- διλλών και τών κομειδωλλίων στυλ «'Αγνητικού της Βοσσο- πούλας», «Κόλλωφ» και «Τζι- οτικού Ραβαίσιου», ήταν τό κί- νητρο άσφαλώς για τη δημιουρ- γία της νέας «Πενταγιώτισσας» και τό μουσικό της νέας έπιτυ- χίας της είναι ή έντεχνη δια- σταύρωσις του άφελούς κομ- μού στοιχείου με τό έλαφρό με- λωδραματικό, σ' ένα ρυθμό γορ- γό και άλλεπάλληλο.

«Ιδίοις ότι περισσότερο στε- ρεζεί τό καινοτόμο έργο δέν είναι άκριβώς ή δραματική ζωή της θρυλικής ήρωίδος, αλλά τά άπ' άφομή της ζωής αυτής κομικά έπισοδικικά μέρη και μιά άλλη έρωτική ιστορία, παραδίληλα γεννημένη με την τραγωδία της δασκαλοπούλας. Γι' αυτό και ή συγκίνηση δέν άνάβηται κρυσένστο στο έστύλιμα της ύποθέσεως κι' ούτε κορυ- φώνεται και στο τέλος του έρ- γου, με αντίθετα ή λανθάνουσα άφρασα ζωηρού από σκηνή σε σκηνή πού πάντοτε άνάμεσα στους δύο βασικούς άντιπροσω- πευτικούς τύπους τών λινταρ- θων της μυθικής έπαρχιακής άσφαλείας, 'Ισως όμως ή μιά τέτοια τροπή τών πραγμάτων ναίει ό σύγχρονος προσαυτο- σμός και ή ένδεξιμένη δημο- σία πού όδηγεί προς την έπι- τυχία. Και τη γωνρίζουν προ- πάντως κι οι έμπεριτοι συγχα- φείς της «Μαρίας Πενταγιώ- τισσας».

«Θάλεγε κανείς πώς, πριν ά- κομιά γραφή τό έργο, έδιείλε- χνηται οι έρμηνευτές τών ρό- λων του και πώς κάθε φράση και κάθε σκηνή, πριν διατυπώ- θη ή συνθετή, είχε τό ύπόδειγ- μα της έκτελέσεώς της. 'Αλλο- ως δέν θα μπορούσε να έξηγη- θη αυτή ή τέλεια έναρμόνιση και ή συμπλοκή τών καταλή- λων προσώπων στους τύπους του. Τά βασικά στελέχη του συγκροτήματος του θεάτρου Σαμαρτζή έχουν όμως βέβαια και πολλές άλλες φορές δειγμα- τία της ίσχυος δυναμικότητας των. Σήμερα όμως παρουσιάζε- ται φανερό ένασκαλωτά ή- ρώων κομμένων και ρομμένων επάνω στα μέτρα τους. Μπο- ρούσε πιθανόν κανείς να ζητή- σει μιά πού άρεστική έμφάνιση στο πρόσωπο της βεντέτας πού ύποπτεύει την Πενταγιώτισσα 'Αλλά τότε ή έκδικήτρια λη- σταρχία θάχανε τη γυναικώτη- τά πού άπαιτεί ό ρόλος και πού έκδηλώνεται σ' όλο και άπ- όλο τό είναι της Μαρίας Κρεβ- βατά, με τη θερμή ήθοποιία και τό πλούσιο ταμπεραμένο της βάμπ. Τί ιδανικώτερο, ώ- στόν, ντοίσοστροστατών μπου- γου καμικιών από τόν Πατριόμο

ΤΟ ΜΟΥΣΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

ΣΑΜΑΡΤΖΗ: "ΜΑΡΙΑ ΠΕΝΤΑΓΙΩΤΙΣΣΑ,"

Σημείωμα του συγγραφέως κ. Α. Π. Ν. ΜΑΓΓΑΝΑΡΗ

«Εκινώντας άκροθυγώς από τόν κλασικό δραματικό θρόλο της Μαρίας της Πενταγιώτι- σσας, οι διαλεκτικοί συνάδελφοι 'Αλ. Σακελλάριος και Δ. Γιαν- νουκάκης συνθέσαν μιά άρ- κούτως έμφορική μουσική ή- θογραφία με τό κομλερ λοκά- της έλληνικής ύπαίθρου κατά την περίοδο της πρώτης βασι- λείας.

«Η έκμετάλλευσις του πνεύ- ματος της έποχής, πού τό σφι- γομέτρησε ή άναβίωση τών ελ- διλλών και τών κομειδωλλίων στυλ «'Αγνητικού της Βοσσο- πούλας», «Κόλλωφ» και «Τζι- οτικού Ραβαίσιου», ήταν τό κί- νητρο άσφαλώς για τη δημιουρ- γία της νέας «Πενταγιώτισσας» και τό μουσικό της νέας έπιτυ- χίας της είναι ή έντεχνη δια- σταύρωσις του άφελούς κομ- μού στοιχείου με τό έλαφρό με- λωδραματικό, σ' ένα ρυθμό γορ- γό και άλλεπάλληλο.

«Ιδίοις ότι περισσότερο στε- ρεζεί τό καινοτόμο έργο δέν είναι άκριβώς ή δραματική ζωή της θρυλικής ήρωίδος, αλλά τά άπ' άφομή της ζωής αυτής κομικά έπισοδικικά μέρη και μιά άλλη έρωτική ιστορία, παραδίληλα γεννημένη με την τραγωδία της δασκαλοπούλας. Γι' αυτό και ή συγκίνηση δέν άνάβηται κρυσένστο στο έστύλιμα της ύποθέσεως κι' ούτε κορυ- φώνεται και στο τέλος του έρ- γου, με αντίθετα ή λανθάνουσα άφρασα ζωηρού από σκηνή σε σκηνή πού πάντοτε άνάμεσα στους δύο βασικούς άντιπροσω- πευτικούς τύπους τών λινταρ- θων της μυθικής έπαρχιακής άσφαλείας, 'Ισως όμως ή μιά τέτοια τροπή τών πραγμάτων ναίει ό σύγχρονος προσαυτο- σμός και ή ένδεξιμένη δημο- σία πού όδηγεί προς την έπι- τυχία. Και τη γωνρίζουν προ- πάντως κι οι έμπεριτοι συγχα- φείς της «Μαρίας Πενταγιώ- τισσας».

ΟΙ ΧΟΡΩΔΙΕΣ

ΜΙΑ ΕΥΓΕΝΙΚΗ ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ

Είμαστε ύποχρεωμένοι, ά- νακόποντας τη σειρά τών σημειωμάτων για τις χορ- ωδίες μας, να σταματήσωμε στη προθεσινήσυναυλία τών τραγουδιστών 'Αθηνών πού δόθηκε την παρελθούσα Κυ- ριακή 25 ήγ. στα «'Ολύμ- πια» υπό τήν διεύθυνση του κ. Κώστα Χάγιου. Τό να άσκήσουμε άμεσα ή έμμεσα κριτική πάνω στη συναυλία αυτή, νομίζουμε πως περι- τείνει για μόνο τόν λόγο πως τό λαμπρό αυτό σωμα- τέιο έδρανώθηκε πειά τόσο στη συνείδηση του καλλιτε- χνικού μας κόσμου, ώστε για κάθε τέτοια τού έμφάνι- ση τόν λόγο να έχουμε μόνο οι πραγματικοί κριτι- κοί και όχι ό κάθε αυτό- κλητος ρεπόρτερ— όπως ό ύποφαινόμενος— πού για να κριτικάρη, έλέω Θεού, θα έ- πεστράτευε ίσως όλες τις λίγες μουσικές του γνώ- σεις. 'Ενα μόνο άς μάς έπιτραπή να προσθέσωμε και μεις πάνω στα τόσο εύ- μενη σχόλια της πραγματι- κής κριτικής, τό ότι δηλ. άποτελεί άληθινό καλλιτε- χνικό άπόκτημα για τόν τό- πο τό εξαίρετο αυτό καλλι- τεχνικό συγκρότημα.

«'Αλλά άς κριτικώσω μιά μικρή, μικροτόμο σειρολόα του προγράμματος τών που- γορφές που συμπράττει συμ- φωνική όρχήστρα από τούς έκλεκτότερους μουσικούς της, εϋ γενως προσφ- εροντων. 'Ομολοώμε πως πώς παραξενεύτικα... Τό ότι βέβαια μέσα στην όρχήστρα έκείνη ήταν όλοι τους διαλεχτοί τό είδαμε και δέν ύπάρχει άλλως τε άμφι- βολία, αλλά μέχρι σήμερα δέν συνηθισαμε να βλέπου- με τούς μουσικούς μας— ό- λους έντιμους οικογενειάρ- χους και βιοπαλαστας— να παίζουν άπολύτως δωρεάν και μάλιστα να κάρουν και δύο άρκετά πολύωρες δοκι- μές...

«'Ας εμιασε ελικρινείς! Κάθε νέος πού θα βγή από τά 'Οδεια με τό δίπλωμα τών άνωτέρων θεωρητικών, άτενίξει με τρόπο και δέος τούς μουσικούς της όρχή- στρας... Έίχεν άκούσει πως οι μουσικοί τάχα άντιπα- θούν έκ συστήματος τούς νέους συνθέτες και συμ- μετρούς και πως ποτέ δε συμ- μετέχουν δθθεν σε πειράμα- τα νεοσάν χωρίς την άμέ- ση σύμπραξη του μαμανά. 'Ετσι λοιπόν προχτές οι λαμπροί μας αυτοί καλλι- τέχνες της όρχήστρας τόσο για λογαριασμό τους όσο και για όλους τούς έλληνες μουσικούς βροντοφώνησαν με την τιμία φωνή του πραγ- μτικού έργατή της τέχνης και έπαιαν: «'Οχι! Δέν εμιασε ούτε υπήρξε κανείς ποτέ από μιά ρουτίνα. Μπορεί ν' άγωνιστήκαμε πολλές φορές τίμια κι' εύγενικά για να διεκδικήσουμε ένα κομμάτι άπ' τη ζωή πού μάς άνηκει, μά ποτέ δέν προσκυνήσαμε τις χυρσώμενες δεκαρες!... Μπορούμε άκόμα να δώσωμε και ήδη τέχνη μας και τόν Ισραήλ μας κι' αυτόν άκόμα τόν σκουριασμένο ό- βολό άπ' τό φτωγό μας πορ- τοφόλι, φτάνει να πρόκειται να ύποστηρίξουμε πραγμα- τικούς νέους καλλιτέχνες σαν τόν Χάγιο και τούς ά- λους συνεργάτες τους... Αύ- τά μάς είπαν προχτές οι κ. κ. μουσικοί της όρχήστρας, στη συναυλία τών τραγου- διστών 'Αθηνών και ή χειρο- νομία τους αυτή ύψώθηκε σαν τό ύπεροχότερο κίνημα διαμαρτυρίας στο πρόστυχο έκείνο ψέμμα.

«Τους εμιασε εύγνώμονες και τούς σφιγγουμε τό χέρι με συγκίνηση άφιερώνοντας αυτές τις γραμμές σ' όλους άνεξαρτέτως τούς 'Ελληνες καλλιτέχνες της όρχήστρας. Είναι ένας έλαχιστος φόρος τιμής έκ μέρους μας.

Γ. ΚΥΚΛΑΔΙΤΗΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΟΥ ΓΡΑΦΟΥΝ

ΤΟ ΠΗΔΗΜΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

ΝΟΥΒΕΛΛΑ ΤΗΣ κ. ΧΟΥΛΑΣ ΣΤΗΒΕΝΣ

«Ήταν μεσημέρι. 'Ο ήλιος είχε άπλώσει ταμπάκια στην πλατεία του θεάτρου, ή πρόβα είχε τελειώ- σει. Μερικά νοήματα παρέμεναν άκόμα επάνω στη σκηνή, έξανέμε- να από την κόρραση. Τό πλάνο είχε σωσιστική και ή Μιράντα με καρδιά πλημμυρισμένη κρυφές έπιπέδες, σε μιά σκεπή γωνιά του μπαρ, κάτω από τόν ίσιο της λυρη- δωτής τέντας, περιμένε σιωπηλή

τό βράδυ μπρός από τούς προβο- λείς θα φάνταζε μέσα στο μεγα- λείο τό στρώς έμπεικνώνοντας τό καλλίγραφο κομμά της. 'Ο άσχος πού ήταν γινώστη... Τρίηγορ θα γινώστην γινώστη... και πούδς έ- ρει!!!

«'Ονειροπόλοισέ, κι' έτσι ως ήταν, γύρισε ό νους στο περσινό να, της ήσαν άδρακα στα μάτια, έγειρε τό κεφάλι κορσάμενο πά- νω στο στήθος άναστενάζοντας βαθιά.

«'Αληθινά πόσα έπιπέδια φέρνει ό έρχομός ενός παιδιού! 'Ο άρ- χος της Λουλιές πούδς της είχε περνήσει στην άρχή τη ζωή. Πό- σο ήταν ησυχία και ήσυχία τών ά- των την στήλην τρυφερά στην ά- κολία της και κείνη με τά πόσα καλώς χερσάκια της κάνουν μασάζ στο κορμί γινώστης πώς την ξεκούραζει. Γλυκεία μου μι- κρούλα, μονολόγησε, πόσο όποι- φέρεις κοντά μου.

«Και κείνη πού νόμιζε πως έφ- ηνησε από τό βαθύ της ύπνο τι- νώσθη έκ άποταση όρθη. Πάμε, τού είπε. — Μά να ύπογράψετε πρώτα τό συμβόλαιο Σας περιμένο στο γραφείο. 'Αν έχετε άνάγκη από χρέματα ύπορείτε να ζητήσετε μιά προκαταβολή. Μήπως τόσο πολύ για σας πού είναι ένθουσασμένοι δίχως άκόμα να γινώσθουν τό νοήμερο σας. — Εχωριστά, τού είπε έξωρα, σέρνοντας τά πόδια της βαρεία πάνω στα χαλκικά του διαβρωμό. Πράγματι τό νοήμερο της Μι- ράντας ήταν, ότι καλύτερο μπορού- σε να παρουσιάσει τό βαριετέ Κλό—Κλό. (Τό τέλος στο έπόμενο)

ΘΕΑΤΡΟΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΝΥΧΤΕΡΙΔΕΣ

(Συνέχεια εκ της 1ης σελίδος)

κι' εβή φωνάκι τότες της δη...
μοσιολογίας και καινομοσιολογίας...

πραγματικά παραγνωρισμένος...
μουσικούσθητης, κι' ο Θάνος...

ΜΑΝΟΣ ΚΑΡΕΛΛΑΣ
(Στο επόμενο το Β' μέρος)

Η ΕΙΔΙΚΡΙΝΕΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΤΕΛΗ

(Συνέχεια εκ της 1ης σελίδος)

κοιτώντας, τον αποπύουσαν για...
μάτι κλυδιά με πουλιά. Παν...

Μά δεν μου λέτε, ρωτάει...
τόν ιδιοκτήτη δνευρισμένου πιά...

Από την ανατολή του ή...
λιου έως του πέρα της νύχτας...

Ετσι, και οι παλιοί και οι...
νέοι της συντροφιάς και οι σπιρ...

Α, τις πλανεύτρες εκείνες...
νύχτας των πρώτων χρόνων...

Μά δυστυχώς δεν βρίσκονται...
τόρα κοντά μας πολλοί από...

Αυτούς αναφέρω στην πρώτη...
σειρά των αδερφωτών ξενύχτη...

Αυτούς αναφέρω στην πρώτη...
σειρά των αδερφωτών ξενύχτη...

Αυτούς αναφέρω στην πρώτη...
σειρά των αδερφωτών ξενύχτη...

Αυτούς αναφέρω στην πρώτη...
σειρά των αδερφωτών ξενύχτη...

Αυτούς αναφέρω στην πρώτη...
σειρά των αδερφωτών ξενύχτη...

Αυτούς αναφέρω στην πρώτη...
σειρά των αδερφωτών ξενύχτη...

Αυτούς αναφέρω στην πρώτη...
σειρά των αδερφωτών ξενύχτη...

Αυτούς αναφέρω στην πρώτη...
σειρά των αδερφωτών ξενύχτη...

Αυτούς αναφέρω στην πρώτη...
σειρά των αδερφωτών ξενύχτη...

Αυτούς αναφέρω στην πρώτη...
σειρά των αδερφωτών ξενύχτη...

Αυτούς αναφέρω στην πρώτη...
σειρά των αδερφωτών ξενύχτη...

Αυτούς αναφέρω στην πρώτη...
σειρά των αδερφωτών ξενύχτη...

Αυτούς αναφέρω στην πρώτη...
σειρά των αδερφωτών ξενύχτη...

Αυτούς αναφέρω στην πρώτη...
σειρά των αδερφωτών ξενύχτη...

Αυτούς αναφέρω στην πρώτη...
σειρά των αδερφωτών ξενύχτη...

Αυτούς αναφέρω στην πρώτη...
σειρά των αδερφωτών ξενύχτη...

Αυτούς αναφέρω στην πρώτη...
σειρά των αδερφωτών ξενύχτη...

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΦΙΛΜ

Η γοητευτική πρωταγωνίστρια της γερμανικής οδόνης ΕΛΦΗ ΜΑΓΕΡΧΟΦΕΡ σε μια σκηνή από την νεάν ταινία της Τόμπι, ένας «ΑΝΤΡΑΣ ΜΕ ΑΡΧΕΣ» ως παρτενιάρα της στο όραμα αυτό φιλμ έχει τον ΧΑΝΣ ΖΕΝΚΑΙΡ

ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΑΤΤΙΚ (ΚΛΕΩΝ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ)

Τού κ. ΙΩΤΟΥ ΚΛΗΜΗ

1942 ΚΙ' ΟΜΩΣ ΚΙ' ΑΠΟΧΗΤΗΣ ΑΝΘΕΣ...
ΡΩΤΑ ΔΕΞΙΑ ΚΙ' ΑΡΙΣΤΕΡΑ...

Αυτά είνε γραμμένα σε μία...
πλάκα μαρμαρίνη εντοιχισμένη...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

Αττικός και άλλα πολλά...
Ο κ. Τριανταφυλλού, σάν πρην...

ΚΡΙΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΣΤΟΥ ΚΛΗΜΗ—Κωστής...
πλάμας. Ένα έργο σποράς...

ράτσας μας και η πεποί...
θησή του πως μέσα στον...

ΓΙΩΡΓΗ ΚΟΥΝΟΥΠΗ—...
Πάνω στο Δελφικό πνεύμα...

ΚΩΣΤΑ ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥ...
ΛΟΥ—Καιροί (Ποήματα...

ΠΝΕΥΜΑ

(Συνέχεια εκ της 1ης σελίδος)
να. "Τι τ' θέλετε! Είμαστε...

Έξυπνοι, το ξαναλέμε. Μπο...
ρεί να μην έχουμε να φάμε...

Γιατί, λοιπόν, θα κάνη...
εξαίρεση ο ήθοποιός; "Έχει...

ΟΑΣΙΣ

Επιχείρησης:
Γ. ΝΕΓΡΗ - Φ. ΜΙΧΑ...
ΛΑΤΟΥ

ΜΙΜΗΣ ΚΟΚΚΙΝΗΣ...
ΟΡΕΣΤΗΣ ΜΑΚΡΗΣ

ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ
ΣΤΟ ΕΚΛΕΚΤΟ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΑΡΚΕΙΑ...
ΑΣ ΔΥΟ ΩΡΕΣ

ΚΑΙ ΑΛΟΙ 50 ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΣΕ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ
ΣΚΕΤΣ - ΝΟΥΜΕΡΑ
ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ - ΧΟΡΟΥΣ

Το περίφημο τρίο κιτάρων...
που σημειώνει μεγάλο σουζέ...

ΑΤΡΑΞΙΟΝ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΑΡΚΕΙΑ...
ΑΣ ΔΥΟ ΩΡΕΣ

ΚΑΙ ΑΛΟΙ 50 ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ

ΤΟ ΡΕΣΤΩΡΑΝ: ΛΕΙΤΟΥΡ...
ΓΕΙ ΜΕ ΓΝΑ ΥΑΙΚΑ ΚΑΙ

ΚΑΙ ΑΛΟΙ 50 ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ

ΤΙΜΑΣ ΠΡΟΪΑΤΑ
ΚΕΦΙ - ΔΡΟΣΙΑ - ΘΕΑ...
ΜΑ - ΦΘΗΝΟΝ ΕΙΣΙΤΗ...

ΚΑΙ ΑΛΟΙ 50 ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ

ΟΑΣΙΣ

Η ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΑ ΜΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗ

ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ ΠΟΥ ΚΑΙΓΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΦΩΣ

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ προηγούμενου...
στο θέατρο;

Μά είνε να ρωτάτε; Είσα...
σε ένα πραγματικό κρυμμένο...

Ο πατέρας δεν μ' αφήνει...
Γιατί δεν σπάτε τ' πατερι...

Πώς; Υπάρχει τρόπος;...
Πολοί...

Μα! Μάλιστα! Σπάζει κα...
νεύς τα πατρικά δεσμά και μπα...

Πώς είνε. Ποιός συ...
ζυγός θα σπρηί τη γυναίκα του...

Πώς είνε. Ποιός συ...
ζυγός θα σπρηί τη γυναίκα του...

γη, λέγοντας:
— Δέν θά παντρευτώ παρά μ...

Ο Μπαρδόπουλος έμπενε...
Αποκλείεται να έρθευθη...

Η ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ...
ΚΑΙ ΤΟ ΕΙΔΥΛΛΙΟ...

Και οι τοίχοι πού είνε κατα...
πράσινοι τους θύουν γλάκι; Στ...

Είπα και τον Μπαρδόπουλο...
στερα βλέποντας πως ο σκηνοθέ...

Είπα και τον Μπαρδόπουλο...
στερα βλέποντας πως ο σκηνοθέ...

— Κι' όχι σ' έρωτα;...
— Αλλά δεν τ' άρνησε κανείς...

— Όχι βέβαια...
— Ηταν έλλειψη τ' λόγια της...

— Κι' άρχισε να τ' άπαγγελ...
διωρα και πολύ φυσικά...

— Δέν είν' έτσι; Είνε οί τρ...
τοι στίχοι του ρόλου μου...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Δέν είν' έτσι; Είνε οί τρ...
τοι στίχοι του ρόλου μου...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

— Και παρακάτω;...
— Παρακάτω; Δέν νομίζετε...

